

DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİNİN SESİ

Yenileşme

Yıl 3
sayı 26

ASGARİ ÜCRETLER

Ülkemizde iki yılda bir toplanması gereken asgari ücret komisyonu vardır. Kapitalizmin işçiler ve emekçiler için sürekli pahalılık, yokluk olduğunu bildiğimizden bu komisyon mücadelemizle doğrudan ilgilidir.

Ayrıca Türkiye İşçi Sınıfının milyonlarca asgari ücretle çalıştırılmakta, yarı aç yarı tok geçim sürdüren işçilerimiz asgari ücret yükseltilebildiği, fiyat artışlarını bir ölçüde karşılayabildiği ölçüde yaşama hakkına sahip olabilmekte. Çalışan insanlarımızın yaşama hakkının bile gaspedildiği kapitalist Türkiye'de, işçi Sınıfımız asgari ücret miktarını yükseltmek zorunda.

Beykoz Deri Kundurada ve genel olarak Deri-İş kolunda işçi arkadaşların ücret düzeyleri oldukça düşüktür. Yeni bir asgari ücret düzenlemesi, sıkı bir mücadeleyle şu anda deri işçilerinin aldıkları ücretlerin üstüne çıkabilir.

Artık hayat pahalılığından kuru kuruya söz etmek yersiz. Asgari ücret tesbitinin önemi, hayat pahalılığının akıl almaz sürat karşısında iyice kavranılıyor. Gelelim Türkiye İşçi Sınıfının sınıf ve kitle sendikall örgütü DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) Hala asgari ücret komisyonunda temsil ettirilmiyor.

Asgari ücret tesbiti 2 yılda bir yapılıyor dedik. Ancak, gerek uluslararası sermayenin bunalımları, gerek uluslararası sermayeye doğrudan bağımlı Türkiye gibi Kapitalizmin geri gelişkinliğinin iki kat derinleştirdiği buhran, 2 yılda bir toplanması

gereken bu komisyonu daha sık aralıklarla toplanmaya zorluyor. İşçi Sınıfımızın baş döndürücü fiyat artışları karşısında başka çıkar yolu yok.

Asgari ücret, adından anlaşılabileceği gibi en düşük ücret demek. En kötü yaşamaya yetecek ücret demek. Patronlar (Burjuvazi) bunu işine geldiği gibi yorumlayıp, sadece çalışan işçinin geçimiyle ilgilidir deyip, tek kişi için ücret tesbitine gidiyor. Oysa çalışan işçi evli, çocuk çocuk sahibi, insandır. Ailesini yaşatmak, zürriyetini devam ettirmek, okula gidenin eğitimi sağlamak zorunda. O nedenle asgari ücret sadece çalışan için değil en az 5 kişilik bir aile için tesbit edilmelidir.

Hele hele asgari ücret deyip, bir de ondan vergi kesmek, işçiyi düpedüz emay yerine koymak, doğrudan açlığa mahkum etmekle aynı anlama geliyor. Oysa asgari ücretten kesinlikle vergi kesilmemelidir. Üstelik Türkiye'de gelir vergisinin %75'ini işçi ve memurlar verirken, milyonerler, milyarderler devletin tesbit ettiği kadarıyla %50 vergi kaçırırken, asgari ücretle çalışmak zorunda olanlar vergi kesmek hangi anlama geliyor?

Bizler yukarıdaki önerilerimizle birlikte gündümüz şartlarında asgari ücretin net 4 bin TL olmalıdır diyoruz. Eğer en ilkel ihtiyaçlarımızı, yani olmazsa yaşayamayacağımız ihtiyaçlarımızı bu günlük Türkiye'de 4 bin TL'den daha az bir ücretle geçenebiliriz diyen varsa bir özümü yok.

Bu ekmekte de gözü olanlar mı var..

Gel gelelim bunu sarı sendikacılar anlatıyorlar herhalde. Daima işverenin hakkını işçinin hakkından evvel savunan buuzlaşmacı sarı sendikacının bunu görmesine imkan yoktur. Bunun içindir ki işçiden yana bir sendika, yani sınıf sendikacılığı yapan ilerici bir sendikacının işyerimizde bayrağını yükseltmesi ve mücadelemizin bu yolda olması her işçinin görevidir. Bunu böyle bilelim. Bir defa daha haykırıyoruz. Ellinci Madde işçiyi köleleştiriyor.

Kapasitenin artması kadronun azaltılması ve bunun yanında ücretlerin aynı kalmasının işçiye zararı yok diyen sarı sendikacıları bizaya sokmak görevimiz olsun.

emzirme odası

Yasalara göre 300'den fazla kadın işçinin çalıştığı fabrikalarda Kres (çocuk bakım evi) 100'den fazla kadın işçinin çalıştığı fabrikalarda çocuk emzirme odaları kurulmak zorundadır.

Beykoz Deri Kundura Fabrikası 250'ye yakın kadın işçi çalıştığı için Çocuk emzirme odasına sahip bir işyeridir. Ancak 50-60 çocuğun bulunduğu bu yer çocuk sağlığına uygun bir yer olmaktan çok uzak.

Birincisi burada biri hemşire olmak üzere beş adet bakıcı vardır. Çocuklar arasındaki yaş farkından dolayı, iki kısım olan buradaki bakıcılar her kısımda 2 şer kişi olmak tadır. Bakıcılardan biri, sürekli mutfakta çocuklara yiyecek, içecek hazırlayacağına göre, tek bakıcıya yaklaşık 20-25 çocuk düşmektedir. Varın bu çocuklarımızın bakımının nasıl olduğunu düşünün. Bakıcıların hiç bir suçu yok bu olayda.

İkincisi 50-60 çocuğun bulunduğu emzirme odasında tek tuvalet vardır. Bu kadar çocuk tek tuvaletle nasıl yetinebilir. Ayrıca çocuk lazımlıklarına çikolata, sineklerin beslenme yeri olarak durduğu bilinmeyen bir olay değil.

Ülkemizde kolera ölüm saçıyor. Gırtlı, açık yüzlerce bebe, yetişkin insan ölüyor. Bu emzirme odası ölüm tuzağı haline gelebilir. Gereken tedbir vakit geçirmeden alınmalıdır.

Bunların yanı sıra çocuklarımıza yeterli beslenme maddeleri veriliyormu, çocuklarımız bazı seçkinlerin çocuklarına oranla daha kötü bakılmakta mı? Duyup gördüklerimiz şimdilik bunlar.

Bunca yıl verilen mücadelelerimiz sonucu yasalara hak olarak geçirdiğimiz çocuk emzirme odası bizim çocuklarımızın doğru dürüst büyümesi amacıyla kurulmuştur. Bu hakkımızı kimseye keyfine ciğnetme niyetinde değiliz.

BAK BİZ KE
DEMOKRAT İNSANLARIZ,
AYAGININ ALTINDAKİ
İŞKEMİZİ İSTER SEN
DEYİR İSTER
CELLAT DEVİTESİN
HA, NE DEĞİŞİN?

15 KANUNU
Maddesi 15.

50. MADDE

Üretimin kar amaçına dayalı olduğu kapitalist toplumda işverenler daha çok kar için emeğin üretkenliğini isterler ve bunun için bir sürü yöntemlere baş vururlar. Örneğin çalışma saatinin fazlaşması, fazla mesayi, teknolojinin gelişmesinin getirdiği makinalaşma gibi. Bunun bir başka türünde fabrikamızda işleme girdi. Yine üretimin artması karın büyümesi temeline dayanan bu madde üzerine bir kılıf örtülerek, amaçın işçiden yana bir hakkı gibi gösterilmesiydi. Uygulandığı kısımlarda bir kaç yeni işçinin haricinde kimseye yarar getirmediği açıkça görüldü. Kısımlardaki bandların kadrosunu azaltıp üretimin fazlaşmasını amaçlayan bu madde işçiyi nasıl yarar getirebilir?.. Bunun tartışması halen tüm işçiler tarafından yapılmaktadır. Sendikamız da buna tam bir açıklık getiremedi. Ellinci maddenin ne elzem bir hak olduğu bizzat işçiler, üretim içinde yaşayan kişiler olarak görüp yargısında, zararında kavrayabiliriz.

PAHALI

II. MC'nin amacı ülkemizi
çık terör olan faşist diktatö

izin ha
ta zorla
Şimdi
rı hiç m
lar hiç i
nın üsü
seslerin
Bu sar
ğil işve
ra işv
vecek u

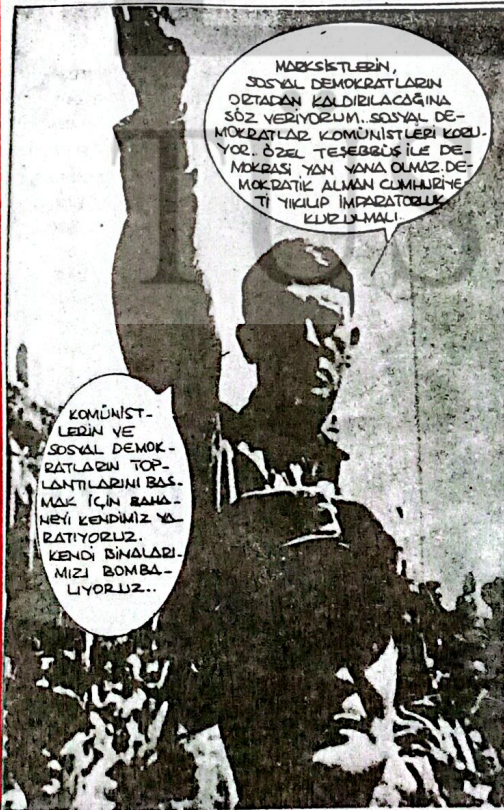
dizgi: yenileşme
baskı: Aral Ofset
baskı tarihi: 29 9 1977

Faşizm yeni bir devlet biçimidir. Devletin kolluk kuvvetleri ve faşist caniler, emekçi halkın sınırsız sömürsü için işkence makinası gibi çalışırlar.

faşizm tekelci sermayenin açık, teröre, işkenceye dayanan diktatörlüğüdür

Faşizm yalan, iftira ve safsatayla ayakta kalmaya çalışır. Faşizm emekten yanı ne varsa ona düşmanır.

Faşizm ırlıdır. Faşistler bir yandan kapitalizme karşıyız derken özüde kapitalizmin baş koruyucularıdır.

Faşizmden en çok memnun olanlar Almanyanın 100 kadar büyük şirketi ve bankası idi. Faşizmden sonra kapitalistler şöyle diyorlardı:

KRUPP — «Yediği ekmeğe, minnetle bağlanon sadık işçiler arıyorduk. Bunu Hitler sağladı.»

THYSSEN: «8 saatlik iş günü Almanyanın içine sokulmuş, bir tabut çivisi idi. Hitler bu çivileri söktü attı.»

DOCHE BANK YÖNETİCİSİ ASSEN: «Her birinin altına birer araba çekilmiş, bin faşist konuşmacının hiç aksatmadan, sürekli propaganda yapmalarını sağladık. Bunun ne demek olduğunu varın düşünün. Hitlerin iktidara gelmesinden önce ve sonra bu imkanı O'na bahsettik.»

Emil KINDROF: «Tam gerektiği anda sevgili Führerimizin, yardımına koşmuş olmamın önemini şimdi daha iyi anlıyorum.»

Faşizmin kurulmasından sonra kapitalistler, ettiklerini kat kat biçtiler. Bütün Alman ekonomisi birkaç büyük firmanın eline ve kontrolüne geçti. Örneğin Krupp'un çalıştırdığı işçiler kısa sürede 6 misli büyüyerek 1 milyon oldu..

Artık Kapitalistler faşizme top, tüfek, uçak, gemi, yol makina vs. yapıyorlardı. İşgal edilen «sömürge» topraklarından elde edilecek tatlı kârları bölüşüyorlardı. Petrol, maden işleme imtiyazı gibi işler «TEKEL»lerce yağmalanıyordu.

TOPLU SÖZLEŞME NEDİR ?

8. Dönem Toplu Sözleşmemizin başlama-
sına az bir zaman kaldı. Çocuk çocuk, yak-
laşık 10 Bin kişiyi doğrudan ilgilendiren bu
sorun üstüne önüne gelen yorum yapmakta.

YENİLEŞME, yıllar süren mücadelesi iş-
çin bu toplu sözleşmenin ne demek olduğu-
nu, işçi arkadaşlarımızın nelere dikkat et-
melerini netice anlatmak durumundadır.

Bir yandan "savaşımız vurguncu düzene-
dir." diye kitle desteği kazanmaya çalışan
faşist örgütler, diğer yandan karaborsacı-
lara, vurgunculara, istifçilere son zamlar-
la alabildiğine zenginlik yağdırdılar. II. MC
olarak karşımıza çıkan gerici-faşist hükü-
metin faşist tırmanışını durdurmak, artan
hayat pahalılığını dizginlemek, biraz olsun
insana benzer yaşamak için, toplu sözleşme
hakkını kullanmak işçi Sınıfımızın en önem-
li özelliğidir. İçinde bulunduğumuz koşullar-
da düşünce özgürlüğünden, örgütlenme öz-
gürlüğüne dek her hakkın boğazlanmak isten-
diği açık seçik ortada.

İşçi Sınıfımızın yıllar süren, kahırlı, sa-
birli çabalarının ürünü olan Toplu Sözleş-
me hakkında II MC yoketmek istemekte. Bu
nedenle Toplu Sözleşme hakkını daha iyi
kullanmak, önemini daha iyi kavramak ve
kazanılmış haklarımızdan tavizler (ödümler)
vermemek, aksine ekonomik, demokratik ve
politik haklarımızı geliştirmemiz gerek.

İşbirlikçileri, faşistleri köşeye sıkıştır-
mak gerek. Aksi durumda lokmamız daha
da küçülecek, gün günden daha da kötü ge-
lecektir.

Toplu Sözleşme hakkı işçi Sınıfının söke
söke aldığı bir hak. Ve bunun için, tek ama-
cı kar elde etmek olan ve insanın insana
kulluğunu zorunlu kılan Kapitalist Toplumda
İşçi Sınıfımızın gittikçe yoksullaşması en-
gelliyeen Toplu Sözleşme hakkı sömürüyü
sınırlandırma hakkıdır. Bir avuç üretim
aracı sahibi patronlar (Kapitalistler) emi in-
de milyonlarca işçinin çalıştığı Kapitalist
Toplumlarda, işçiler hayasızca sömürülme-
mek, köleler gibi yaşamamak için bu hakla-
rını her şeye rağmen kullanıyorlar. Her Ka-
pitalist Toplumun ortak özelliği kar, kar,
daha fazla kar. Ve yine her Kapitalist
Toplumda emekçilerin, işçilerin ortak özel-
liği daha az sömürülmek, insanca yaşamak
daha az çalışmak ve giderek sömürüyü or-
tadan kaldırmaktır.

İşçi Sınıfımız sömürüyü sınırlandırmak
yada azaltmak için ekonomik mücadele ör-

gütleri sendikalarda örgütlenmiştir. Örgüt-
lenmektedir. Can alıcı, vaz geçilmez olan
Toplu Sözleşme hakkını kullanmak ilerici
sendikaların, işçi Sınıfı bilimi ışığında çar-
ışmalarıyla mümkündür.

Sömürüyü sınırlandırmak deyince neylan-
lıyoruz;

1- Haftalık çalışma süresini azaltmak.
DISK'e bağlı çok iş yerinde yasalara göre
48 saat olan haftalık çalışma süresi 45 sa-
ate hatta 40 saate indirilmektedir.

2- Kıdem tazminatlarını yükseltmek.
Yasalara göre her yıla karşılık 30 gün o-
lan bu süreyi 40-45 güne çıkarmak. Bazı
işkollarında bu 90-120 gün arası olarak yü-
seltilmiştir.

3- Yıllık ücretli izin sürelerini arttırmak
kadın işçilerin doğum öncesi ve doğum son-
rası ücretli izinli sayılma sürelerini art-
tırmak.

4- Çalışma şartlarını insan sağlığını uy-
gun hale getirmek, işe gidiş geliş olanağı-
nı iyileştirmek, işyerinde yeterli beslen-
meyi sağlayacak yemekler çıkartmak.

5- Ücret artışlarını fiyat artışlarından
daha fazla olmasını sağlamak, hayat paha-
lılığının işçileri yoksullaştırmasının önün-
e geçmek.

6- İşçilerin konut sorunlarını çözmeleri-
ne, konut kredilerinin artmasına ön ayak
olmak.

7- Sosyal hakların ve ikramiyelerin yük-
seltmesini sağlamak.

Sıraladığımız amaçlara varmak gerçek
bir sendikanın işidir. Bu amaçlara varmak
için sendikayı meydana getiren üye tabanı-
nın işçi Sınıfı bilimiyle, Kapitalist Toplu-
mun işleyiş kanunlarını anlayabilmesi ve
anlabilmesi gerekir. Kapitalist Toplumun
kanunlarını bilmeden, hayat pahalılığının
kaynağının bu sömürü düzeni olduğunu bil-
meden Toplu Sözleşmelerin önemi kavra-
nılamaz. Bu nedenle sendikalar, sınıfların
çıkartları açısından (kişilerin tek tek çıkar-
ları ile karıştırılması) olayları değerlen-
diremezlerse, üye tabanını sınıf mücade-
lesi esasına göre örgütleyemezlerse, işçi
ile patron arasındaki çıkar birliğinin ola-
mayacağı kavranılamazsa Toplu Sözleşme-
ler sadece işçilerin işverenlere yok paha-
sına peşkeş çekilmesinden gayri bir şey
olamaz.

Günümüzde faşist MC'nin yetkili ağızları
işçi sınıfımızın böylesine önemli mücade-
le araçlarından olan Toplu Sözleşme ve

grev hakkını kuşa çevirmek, giderek or-
tadan kaldırmak istiyor. Sendikaların işve-
renleri sıkıştırarak ücret artışı v. s. sos-
yal hakları iyileştirme mücadelesini gere-
siz gören ve tedbir getireceğini söyleyen
Çalışma Bakanı var başımızda. Yani biz-
ci patronların insafına terketmeye çalış-
maz işçi düşmanları devletin en sorumlu
başamaklarına ünemişler.

Beykoz Deri-Kundura işçileri böylesi
şartlarda ve Toplu Sözleşmeye hazırlan-
ıyorlar.

Henüz sendikacılar Toplu Sözleşme tas-
ğından hiç söz etmiyorlar. İşçi arkadaşla-
rın sendikaya ilettiği Toplu Sözleşme ist-
eklerinden bir haber yok. Bizce sendika-
nın sözleşme taslağı mutlaka işçi arkadaş-
ların isteklerince düzenlenmiş olarak aç-
ılmalıdır.

İşverenin dayattığı her şeyi peşinen ka-
bul etmiş bir yaklaşım içinde olan sendi-
kacılar hıza çekilmelidir. Genel olarak
İşçi Sınıfımızın, emekçi halkımızın kritik
günler yaşadığı, haklarımızın fiilen yokedil-
ti olduğu bu dönemde sarı sendikacıları
İşçi Sınıfı adına takındıkları tavır utan-
vericidir. Bütün yük işçi arkadaşlara düş-
üyor.

Günümüzde en azgın işçi düşmanları fa-
şistler bile toplum içinde yaşayabilmek
çin yalanlara baş vuruyorlar. İşçi Sınıfı
zın bilimi Sosyalizmi kendilerince çarp-
maya, daha da ileri giderek "Nasyonal S-
yalizm" adı altında faşizmi sevimli gös-
mek peşindeler. Grev kırıcısı, patron u-
ğru faşistler bir bakıyorsunuz en büyük i-
dostu kesilivermişler.

İşçi Sınıfımızın sömürsüz toplumu ka-
muları, gerçek kurtuluş yolunu açmaları
her türlü yalanla, engellenmek isteniyor.
Patronlar çeşitli görünümde altında s-
te işçi dostları türetmeye çalışıyorlar.
Ger sendikalar ve onlara bağlı üye işçiler
bu tür patron oyunlarını boşa çıkarmaz
işçi Sınıfının gözüne çekilen sis perdel-
dağıtılamazsa sömürüyü sınırlandırma
veya toplu sözleşme hakkını layıkıyla k-
lanabilmek mümkün değildir.

Eğer biz işçiler ve sendikalarımız sö-
mürüyü ortadan kaldırmanın gereğini kavı-
yıp yola koyulmazlarsa, eğer İşçi Sınıfı
mürüyü sınırlandırmakla-sömürüyü yol-
menin içiçe bir mücadele olduğunu gör-
se Toplu Sözleşme ve grev hakkı iyice
lanılamayan bir hak haline gelir.

nasıl güvenelim

İşyerinde örgütlü bir sendika üyesi oldukları için işçile-
rin gelecek dert yanması, işyerlerinde karşı karşıya kal-
dığı haksızlıkları anlatması en doğal hakkı olsa gerek. Fab-
rikamızda uygulanan ellinci maddenin getirdiği ve bir işçi-
nin yapamayacağı kapasiteye itiraz için sendikaya giden bir
işçinin başkan ve sekreter tarafından, dilekçe yazarsan se-
ni işten atarlar sözleriyle karşılanması, bu işyerinde sendi-
kanın ne kadar işçiden yana olduğunu somut bir ifadesi-
dir. Yine bu sarı sendikacılar "işçi size güvenmiyor, onun
için sendikaya gelmiyor." denildiği zaman aldığımız cevap
çok ilginç, güya bütün işçilerin işleri görülüp yapıldığından
işçiler sendikaya gelmiyorlarmış. İşte böyle bir sendika-
le toplu sözleşme arifesinde olduğumuz bu günlerde haklar-
ımızın savunucularını bir ke e daha gözlerimizle görelim.